

שיר מעבר לקשת

אי שם מעבר לקשת
במרום
שם יש ארץ קוסמת
טובה היא כמו חלום
אי שם מעבר לקשת
שם מעל
שם אפשר רק לשמוח
כל היום פסטיבל
יום אחד אחרון
ואתעורר לראות מקום
של קסם
וצפורים מראש העץ
עפים, שמחים, שרים בלי קץ.
מקום של קסם
אי שם וכו'
מקום ראיתי במקום
מדוע היא נשארת רק חלום.

שיר מות המכשפה

מתחת לבית היא היתה
וכך הנס קרה
הידד! מיחה! מיחה!
מי היא זאת?
המכשפה!
הידד! מיחה המכשפה!
קום קום בחור עצל!
פתח עיניך! הודה לאל!
הידד! מיחה המכשפה
ירדה ירדה לעזאזל
ירדה לעזאזל
נשיר ביחד
הידד! מיחה! מיחה!
מי היא זאת?
המכשפה!
הידד! מיחה המכשפה!

כביש הזהב

נלך על כביש הזהב
נלך על כביש הזהב
עקבו! עקבו! אל העזבו
נלך על כביש הזהב
נעבור את הקשת בעבים
כי זה חלום חלום נעים
נלך, נלך, נלך, נלך
נלך, על כביש הזהב

נלך לראות את הקוסם

בכביש נלך מהר
לראות את הקוסם מעוץ
מפני שאין שם כסם הקוסם
קוסם נפלא מעוץ
נרוץ, נרוץ בארץ עוץ
אולי עיצה טובה יעוץ
נרוץ! נרוץ! נרוץ! נרוץ!
לקחת הקוסם, הקוסם מעוץ.

*Wagner Oz
"Was off to see the Wizard"*

לְנֵי יֵשׁ בְּנֵיחַ פֶּה, עַץ קוֹקוֹס לְשׁוֹן וְרֶם
לְנֵי שָׁמֶשׁ וְיִרְחָה, מְאִירִים עַל חוֹל וְיֵם
בְּדוֹר עַף יֵשׁ פֶּה זְפִינְג פּוֹנְג, כָּל
הַמְשַׁחֲקִים הָהֵם

מִה עוֹד נִחְזֵץ זְ אֵיפֶה חֲדִיכִים
סְרָטִים וְהַצְגוֹחַ, סְפָרִים מְסַפִּיק לְקוֹא
זְמַרְצִים חֲבוֹם אֵלֵינוּ, וְשׁוֹשְׁנָה מוֹקִיו
דוֹאֵר יֵשׁ מוֹרְטָב בְּבֹשֶׁם, מִן הַרְיָה
הַשְּׁחָגְעִים

מִה עוֹד נִחְזֵץ זְ הֵם כְּבֵר יוֹדְעִים
אֵין אֶפִּילוֹ שׁוֹם סָבֵה לְהַחֲפִיזוֹ בְּזִמְר
שׁוֹאֲפִים לְבַחֲרוֹת שָׁאֵין עַד אֵין גָּמֵר
אֵין דְּבַר דּוֹמָה לְדֵיִים, בְּקִצְנוֹרֵי עוֹלָם
לֹא חֲמָצָא לְנִצַּח שֵׁם, לְדְבַר דּוֹמָה לְדֵיִים
מְלֵאִים כִּדְלָם הַפֶּקֶר, מִן הַלֵּל מְחִיֲאֵשִׁים

זְבִלֵי מֶרֶץ אֵי אֶפְשָׁר, שְׁאֵיפֹתְנוּ לְהַגְשִׁים
בְּעֵשׂוֹ אֲנִי רָעֵב, כְּשֶׁקָּנִה אֶת הַנְּזִיד
סוֹפִינֵנוּ בְּאֵן, בְּלִחֵי שְׁרִיד

יֵשׁ דְּבָרִים יִפִּים אֲךְ בְּעֵינֵינוּ תַפְאֶרֶת
יֵשׁ נְמוֹחַ אַתָּה שְׁלֹא דוֹמָה בְּשׁוֹם אֹפֶן
זְבְּשׁוֹם צוֹרֶה לְשׁוֹם דְּבַר אַחֲרָה
אֵין דְּבַר דּוֹמָה לְדֵיִים, בְּקִצְנוֹרֵי עוֹלָם
לֹא חֲמָצָא לְנִצַּח שֵׁם, לְדְבַר דּוֹמָה לְדֵיִים
אֵין דְּבַר דּוֹמָה לְדֵיִים, בְּקִצְנוֹרֵי עוֹלָם

*Series Recycled
it has no value like a Diamond*

אֵין סְפָרִים כְּמוֹ דֵיִים, וְאֵין נוֹפִים
כְּמוֹ דֵיִים

אֵין אַף מְשַׁקָּה כְּמוֹ דֵיִים, וְאֵין שׁוֹטָה
כְּמוֹ דֵיִים
אֵין יָצִיר מְנַחֵם, אִו מוֹשֵׁךְ כְּמוֹ דֵיִים
אֵין אַף רֹאשׁ לְחִלִּי וְאֵף לֵב בְּרִי
שְׁלֹא יֹאמֵר לְשָׂרוֹחַ „גוֹדְבָאֵי”
בְּנוֹכְחוֹת שֶׁל סְנִשְׂיוֹת שֶׁל דֵיִים

אדמומח

אֲדַמְנָחָה הִיא קְבֵחַ עֵינֵי (3)

אֲךְ רַק לְדַאֲבוֹנֵי

עוֹרָה הוּא בְּרַךְ כְּמוֹ קְלִיפַת אָגוֹז (3)

אֲךְ רַק לְדַאֲבוֹנֵי

אֲדַמְנָחָה מַעֲלֶה גְרָח (3)

זְבִלֵי מֶרֶץ אֵי אֶפְשָׁר / אֲךְ הִיא לֹא כְשֶׁרָה, וְנֶכֶס לְדַאֲבוֹנֵי

היא מתרחמת

אֲתֵבָה אֶמִיתִיחַ, כִּלְחַט בּוֹעֲרָה בִּי

כִּלְחַט בּוֹעֲרָה בִּי, הִיא מְחַבְתָּקָה

אֲחַח בְּלִבִּי, בַּח זִיג בְּגוֹן עֵדוֹן הִיא

בַּח זִיג בְּגוֹן עֵדוֹן הִיא, שְׁמַחְבְּתָקָה

אֵל לְבָבִי קְרָבָה, תִּכְף לְהַחְבְּתָקָה

תִּכְף לְהַחְבְּתָקָה, בְּנִי צוֹץ בְּנוֹ תִלּוֹף

ממנו אפטר

ובמקלחת או צעאו מראשי (3)

אני חפוס ולא אנדום

קרנה אני עם צאצקעלע שלי

ממנו אפטר

אחיות: אל חנסי מחדש להחחיל אחו

נילי: כל חזכרה אונטל ונאשבת אחו

נסוף סוף אונקה חנסי

כולן: הללדיה

כולן: אהבתצה היטב אשבת על אישי (3)

ניבוא ליל נוסם

ניבוא ליל נוסם, ובחוך האפל

ממנו אפטר

דבחוך האופל, פחאם תמצא לך

נילי: אם אישך את לא אוקבה, לא ממנו

פנים נפלאות, בלתי מדברות

מרדצה

ועל לבקר הנו חרוחות

אל חשתי אל חבכי, חזבמנות

ניבוא ליל נוסם, ותשמע קולך

לו אל חתני

ותשמע קולך, ויחברך לע

דמבר תשליכיהו, אל חתי עצובך

שגיל ניום, חשמע בתלום

אחיות: אי הו, הו הו

חר קול שחזור וחזור בלי תום

כולן: אהבתצה היטב אשבת על אישי (3)

מי יפרש ופי יתו אצח

ממנו אפטר

לעולם תתקור מבלי למלא סיבה

אחיות:

ניבוא ליל נוסם, ותמצא באפל

אז חוש דמתר, חרוץ לצדה

עצמה לב לצאצקעלע שלי

אם למו חצטבר לתלום בלעדה

היא קטנה, וגם תמה, נאף כרבת היא

שמור עליה בל תפסיד אותה (2)

מתוקה

Handwritten notes in the right margin.

"יינטה, או, יינטה!"

הודיל (טרה)

יינטה, או יינטה,

מצאי לי בן-זוג,

הבי טידוך,

הבי זיווג,

יינטה, או יינטה,

הגיע הזמן

מצאי לי, טוף טוף, חתן!

יינטה, או יינטה,

חוה:

מתי כבר אלך

אל החופה

עם האברך?

עלם חיוור ורועד בפינה.

פשוט, מעורר קנאה!

לאבא

הודיל:

פרק עם רט"י,

ואמא

חוה:

רק בכסף חרצה.

אני, לי

חוה והודיל:

כלל לא איכפה אם

בור הוא או קבצן -

אם הוא - חתן

מאימתי התחלת להעניין כל כך בחתן, חוה?

ציטל (מדברת):

ואת הודיל (נוקטת בלטונה) שמזמן

טמח עין על מנדל, בנו של הרב.

ומדוע לא? יש לנו רק רב אחד, ולרב יש רק בן אחד.

הודיל:

מדוע לא ארצה את הטוב ביותר?

מפני שאח ממטפחה ענייה. ומטוט כן, כל מי שיינטה תביא -

ציטל:

Fridler
"Matschmucker"

אך גט עם טבר

זה גבר!

כן? כן!

יינטה, או יינטה,

יש לי עוד זמן.

אל תזדרזי

עם החתן.

טוב שגילית לי,

ולא במאוחר,

שלא כל זכר-מובחר.

הו, יינטה,

אנא, הצילי!

גט את פעט

היית צעירה

אנא

אנא

מצאי לי - אחד

שהוא לא נורא.

יינטה, או יינטה,

רק לא זקן!

רק לא זקן!

כן, החבדל לא גדול, כמובן

א -

אט החבדל

הוא רק זעיר,

וחתן

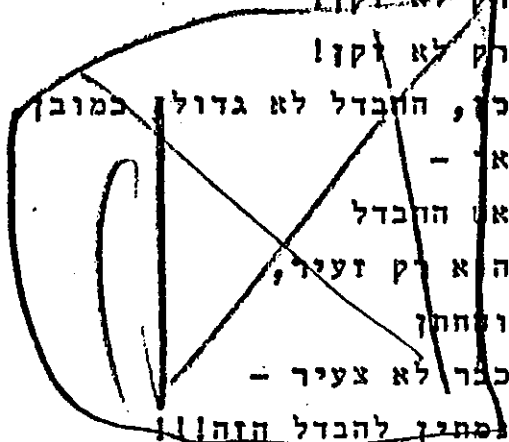
כבר לא צעיר -

במחין להבדל הזה!!!

הודיל:

חוזה והודיל:

חוזה, הודיל וצייטל:

לך יזדמן
רק אז כדאי -
כדאי אז להתחתן.

תמונה שליטית:

(חוץ. ליד ביתו של טוביה. נכנס טוביה, מוטך את עגלתו.
הוא נעצר, מחייטב על מוטב הקרון, עייף ורצוף)
ובכן, ריבוננו של עולם, היית מוכרח לדאוג לכך, טוטי
המטכן יאבד את פרטתו דווקא בערב שבת? זה לא יפה, די
לי שבירמח אחי בחמט בנות, שתחיינה, ובחיי מחסור.
אבל מה אתה רוצה מטוטי המטכן? אתה יודע, לא פעם
מנצנצת בי המחטבה טלפעמים, כטמטעמם לך סס, אתה אומר
פתאם בלבך: רגע רגע, בראה איזו רעה אני יכול לגרום
היום לידידי טוביה?

טוביה:

גולדה (נכנסת לבמה): טוף טוף הנה הוא
טוביה (כלפי מרוט): אחקטר אתך אחר כך. (לגולדה) בואי בטלום, עטרת בעלה.

איפה הטוט?

גולדה:

הטוט? הוזמן אל הנפח, לסעודת שבת.

טוביה:

אולי תזדרז קצת, שלמה המלך מאנטיבקה. הטמט לא חחכה
לך עוד זמן רב. ויט לי משהו חשוב לספר לך (נכנסת לבית)

גולדה:

כמו שכתוב בספר הקדוט: "ויפתח ה' את פי האסה. וחבלע
את קורח ואת כל עדתו". (על טף הדלת) ואני רוצה לומר

טוביה:

לך עוד דבר: בראת בעולם הרבה, הרבה אנטיט ענייט,
ברוך הטט. כן, אני יודע. זו לא בוטה להיזח עני. אבל,
אחרי הכל, זה גט לא כבוד כל כך גדול! אז מה כבר היה
נורא כל כך, אילו היה לי איזה טכום כטף קטן?... כמו...
כמו לרוטטילד, דרך מטל.

ארנטס: אליפורד, אני יודע שאחה זקוק לכסף, קח למי שלא יודע מה צריך להחזיר
ההוא במקסימה?

אמסי: ועכשיו שוב פ. טלי בולט.

Cabaret

השיר "קברט"

למה לשוב לבד בדירה?
הוא נשמע מוסיקה
פי העולם הוא קברה, מואו לקברה
ותר על חנור מטאטא ותמירה
זמן לעלות נעים
כי העולם הוא...
הוא תשמך, לא תאטער
כאן תבחו כל צרוויקה
שבו על יד שולחנותיכם
אל חתיאש הי זה לא כל כך רע
ואל תפסיק לנהיך
כי העולם הוא...

יש תחילות קפהפילח
נפסנחרניח פבר מנגנת
האם אני לא נהדרת
כולנו יודעים מחינוך עד זמן
פי תחיים קצרים
כל העולם הוא קברה
הוא מקום כמו הקברה
פנטסטי בקברה!

חמישה ט"ו

קליף: בוקר טוב הר שולץ
שולץ: תסלח לי אבל האתי להפרד ממך
קליף: לאן אתה הולך?
שולץ: אני שברתי הדר שחלק האני... אני חושב/שזה יהיה יותר
קל לה פרו. גם עמו עוזוב? אם פרוליין כמילט?
קליף: אנחנו נוסעים הביתם לאמריקה.
שולץ: אמריקה, לפעמים אני חושב גם לנסוע לשם.
קליף: אז למה אתה לא נוסע? איך שהדברים נראים פאן, פדאי לך

גם את הסתכלה בו עכשו, כשרקודים - גם את אזהבת אוחו!

(קמטן נכנס עם גרטל, לואיזה וקורט)

עוד רקוד אחד, גרטל, ולשון. העלמה מריה, הערב לא חאכלי עם הילדים. את מוזמנת לאכול אחנו.

קפטן:

מריה:

קפטן:

הו, לא, אי אפשר! הו, כן! הכל סודר כבר. הצרכי למחר להוולבש. (היא עולה) הו, מריה לבטי בבקשה את ושמלה שלבשת באותו ערב כשטרנו. היא יפה מאד, לבנה ורכה.

(מריה מביטה בו ורצה למעלה).

להכריז על ארוחת הערב, קפטן?

פרנץ:

אלזה:

(נכנסת עם האורחים) הו, לא, עדיין לא. הילדים רוצים לאמר ליל מנוחה. ג'ורג', אני רוצה שהם יאמרו ליל מנוחה כמו בליל אמש.

קפטן:

אלזה:

קפטן:

אלזה:

מקס:

אלזה:

כולם:

לא, אלזה, לא באן. בבקשה, ג'ורג', כפי שעשו זאת בשבילי - זה היה טחוק כל כך. לא, לא, לא לפני זרים!

בבקשה ג'ורג' עכוריי.

(נכנס בחלבוש ערב) ערב טוב!

מקס, הגעת בדיוק בזמן. ילדים בבקשה. (הילדים מסתדרים לשיר) מן חתוק כה עזוב

טל השעון בערוזדור

את הזמן הוא מזכיר לנו

ובוודר הילדים

ספרו מוזרת

נחפזת היא לאמרו קו קו

בעצב הם אמרים זאת,

אך הם גט מצוים זאת

לאמר "להח" לנו -

להח" להח" שלוט ליל מנוחה

זראה אחכם בפעם הבאה

להח" שום, להחראות, אדיו

אדיו, אדיו, לכט מדט, מסייה

שלוט, להח" לגברחלאדון

מחי אנועט כוסייה שמטן ראטון.

לקמטן) לא?

9:10

להח" להח" שלוט ליל מנוחה,

אנטוט אחכם באנחה קשה - שלום!

אטקע בחלומי, עליפרוש.

וגט אני הולכת בדרכי.

השמט כבר הלכה וגט אני -

שלום, להח" להחראות שלום

שלום, שלום, שלום, שלום, שלום.

אלזה זה יוצא מן וכלל!

העלמה מריה למדו אותם זאת.

טרחה:

כולם:

קורט:

כולם:

ליזל:

קפטן:

כולם:

פרידריך:

בריגיטה:

לואיזה:

גרטל:

כולם:

אורחים:

מקס:

אלזה:

Se long, farewell!

(" לחיים ")

נשתה, נשתה, לחיים!

לחיים, לחיים, הידר!

נשתה לחיים, ולא נייעף

כי כבר חקענו כף

כוס לחיים!

נשתה, נשתה לחיים!

לחיים, לחיים, - הידר!

חייכי-נא, צייטל, כי עוד מעט

לי מקודשת אח

כוס לחיים! הידר!

כי האל ציווה לשמוח,

ומצווה לשכוח

אח עמל היום.

כל היום מונחת חרב!

אך בבוא הערב

בא הזמן ללגום.

נשתה! נשתה! לחיים!

לצייטל בחי!

כלחי!

טוביה (שר):

טוביה ולייזר:

טוביה:

לייזר:

טוביה ולייזר:

טוביה:

לייזר:

שניהם:

טוביה:

לייזר:

שניהם:

טוביה:

לייזר:

מה השמחה?

הנדל:

אני מתחתן, אם ירצה השם.

לייזר:

עם מי? עם מי?

בני העיירה:

בתו הבכירה של טוביה, עם צייטל

לייזר:

מזל טוב... נפלא... בשעה טובה...

בני העיירה:

(שרים)

ידעתי כי תבטיחני
אורח יתקדמי

אח כח קטנטנה
בואי חולי נא
שירי ברננה

בחנינה מרחק איננה חסונה

כי באשר אכונת

אח גדולה אם בלבך יש אהבה

ובאשר אכונת

קטנה קטנה אח מאזנבע, מאזנבע מאצבו

עד אשר אחיה עם הוונתי

אך אל נא אל לך העצבה

לפי יחיה עבונה

נו נו נו

קולך קולך וך ונטיה

אי אי אי

על אהבה ספר

בח בח בח

וחיוביה נמלתיים

קטנה אח מאגודלי, אגודלי אגודלי

אין נפלאים יחורי

אבל שמחי וצחלי

כי באשר אכונת...

וחגדלי, חגדלי, חגדלי

וחדמעות בך נפודיה

בחנינה בחנינה...

כפל עלי פרוזים

וכל דמעה איהם חיה

קופנהגן

לרגש ניהיים

נפלאה אח קופנהגן

כי באשר אכונת...

אח חלבהיה בערים

ובליל שמחה

פוח של גגן ברכה

לחייך פח אריט

חוי נפלאה אח קופנהגן

אח טלחה חיימים

שבחי השלוח

אחוי שוב חלום

שר לך קופנהגן מה נפלא לי בך

בך וייתו נעימיים

חולץ הודר

(מקולה)

שמים ושמים - ארבע

ארבע וארבע - שמונה

שמונה ושמונה חו שש-עשרה

שש-עשרה ושש-עשרה - שלשים ושמיים

(יחיד)

חולץ הודר, חולץ הודר,

*Christian Andersen
Copenhagen*

ושמנה בטקסיריק ואחר כך בקטגט

למראה חומל בעור חממה